Nocturne

Jonas Jensen Julia Anna Carina Ekström Agnete Bertram Christian Lemmerz
Frederikke Andersen

Nocturne

- Stendhal
En døgnflue fødes klokken ni om formiddagen en sommerdag og dør klokken fem om aftenen; hvor skulle den kunne begribe ordet: Nat?

- Goethe
Jeg vilde ikke kunne tegne nu, ikke en Streg, og dog har jeg aldrig været en større Maler end i disse Øjeblikke

Forfaldet til ekstase

Alt sætter du saa lavt, fordi du selv er saa ringe

Jeg arbejder helst impulsivt og hurtigt og som det staar, saadan staar det: saa sker det ikke sjældent, han giver mig en Skrivelse tilbage og siger: Den er god, men se den nøjere igennem, man finder altid et bedre Ord, en renere partikel

Hvad jeg fortæller dig, er ikke overdrevet, ikke kunstnerisk forfinet og udformet, ja jeg tør vel sige, svagt, saare svagt har jeg fortalt det og udvisket dets Linjer har jeg ved at skildre det med vort vaneagtige sømmelige Ordforraad

Denne Kærlighed, denne Trofasthed, denne Lidenskab er ingen digterisk Fantasi. Den lever, den er til i sin finest Renhed blandt den Klasse Mennesker vi kalder udannede og raa. Vi dannede misdanner til intet!

Læs denne fortælling med andagt, beder jeg dig. Jeg er i dag rolig og stille, mens jeg skriver den ned. Du ser af min Haand, jeg ikke jager og jasker som jeg plejer

Hynde af støv

Staar jeg ikke er i min fulde Kraft? Og i Morgen ligger jeg udstrakt paa Jorden, uden Vilje! Dø ! Hvad betyder det? Se, vi drømmer, naar vi taler om Døden

Mangen har jeg set dø; men saa snævre er Menneskehedens Grænser, at den ikke er gennemtrængt af nogen klar Bevidsthed om sin Tilværelses Begyndelse og Ende

Jeg havde en veninde, der betød alt for mig i min raadvilde Ungdom. Hun døde og jeg fulgte hendes Lig og stod ved Graven, da de sænkede Kisten ned, og Rebene skurrende blev borte under den og atter kom til Syne med et Ryk, da de første Skovle Jord faldt med et tungt Skred, og Kisten angstfuld gav en dump Lyd tilbage, mere dump og bestandig mere dump … og endelig forsvundet! Jeg styrtede hen til Graven … ganske tæt til Randen … grebet, rystet, skælvende af Angst, med et Hjerte der var sønderrevet, men jeg vidste ikke, hvad der hændte mig … hvad der skal hænde mig …

Dø! Grav ! jeg forstår ikke de ord!

En nabo saa Skudglimtet, og hørte Skudet falde. Da alt derefter vedblev at være stille, tænkte han ikke synderligt derover

– Borges

Denne absolutte monisme eller idealisme gør videnskabelig tænkning umulig. At forklare (eller bedømme) en kendsgerning er at sætte den i forbindelse med en anden

Tlöns metafysikere søger ikke sandheden, ikke engang sandsynligheden; de søger overraskelsen

En af Tlöns skoler går så vidt som til at benægte tiden: den ræsonnerer at nutiden er uendelighed, at fremtiden kun har realitet som nutidigt håb, og at fortiden kun har realitet som nutidig erindring

Århundrede efter århundrede af idealisme har ikke undgået at påvirke virkeligheden

To personer søger efter en blyant; den første finder den og siger ikke noget; den anden finder en anden blyant, som ikke er mindre reel, men afpasset hans forventninger

Næsten øjeblikkeligt gav virkeligheden efter, på mere end ét punkt. Sandheden er, at den længtes mod at give efter. For ti år siden var hvilken som helst symmetri, der gav indtryk af orden – den dialektiske materialisme, antisemitisme , nazisme – tilstrækkelig til at henrykke folk

Det er omsonst at indvende at virkeligheden også er velordnet. Det er muligt, den er det, men i overensstemmelse med guddommelige love – jeg oversætter: umenneskelige love – som vi aldrig vil kunne fatte. Lad Tlön være en labyrint, den er dog en labyrint, der er udtænkt af mennesker, en labyrint skabt for at blive tydet af mennesker

Nocturne:
Jonas Jensen Julia Anna Carina Ekström Agnete Bertram Christian Lemmerz
Frederikke Andersen

Kurateret af:
Morten K Jacobsen
Udstillingsstedet Sydhavn Station d. 30.05.
For yderligere info
kontakt
Morten K Jacobsen
4220 1111
m.kamper.jacobsen@gmail.com